Európai Parlament
2024-2029

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P10_TA(2026)0015

A büntetlenség ellen uniós szankciókkal, többek között az EU globális emberi jogi szankciórendszerével (az úgynevezett uniós Magnyickij-törvénnyel) történő fellépés

Az Európai Parlament 2026. január 21-i állásfoglalása a büntetlenség ellen uniós szankciókkal, többek között az EU globális emberi jogi szankciórendszerével (az úgynevezett uniós Magnyickij-törvénnyel) történő fellépésről (2025/2049(INI))

Az Európai Parlament,

– tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, amelyet 1948. december 10-én fogadtak el,

– tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-i európai egyezményre,

– tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, amelyet 1966. december 16-án fogadtak el,

– tekintettel a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni, 1984. december 10-i ENSZ-egyezményre,

– tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre, különösen annak 2. cikkére, 3. cikkének (5) bekezdésére, 21., 23. és 29. cikkére, valamint 31. cikkének (2) bekezdésére,

– tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 215. cikkére, amely a természetes vagy jogi személyekkel, csoportokkal vagy nem állami, illetve államisággal nem rendelkező entitásokkal szembeni korlátozó intézkedések elfogadására vonatkozik,

– tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára,

– tekintettel a Lisszaboni Szerződéshez csatolt 25. nyilatkozatra, amely szerint védeni kell és tiszteletben kell tartani az uniós korlátozó intézkedések vagy a terrorizmus elleni küzdelemre irányuló uniós

intézkedések által érintett személyek és szervezetek tisztességes eljáráshoz való jogát,

– tekintettel az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértéseiről eljárási szabályzatának 150. cikkével összhangban elfogadott (úgynevezett sürgősségi) állásfoglalásaira,

– tekintettel a súlyos emberi jogi jogsértések és visszaélések elleni korlátozó intézkedésekről szóló, 2020. december 7-i (KKBP) 2020/1999 tanácsi határozatra[1] és (EU) 2020/1998 tanácsi rendeletre[2],

– tekintettel a súlyos emberi jogi jogsértések és visszaélések elleni korlátozó intézkedésekről szóló (EU) 2020/1998 rendelet végrehajtásáról szóló, 2021. március 2-i (EU) 2021/371[3], 2021. március 22-i (EU) 2021/478[4] és 2025. május 28-i (EU) 2025/1111[5] tanácsi végrehajtási rendeletre,

– tekintettel a (KKBP) 2020/1999 tanácsi határozat módosításáról szóló tanácsi határozatokra, beleértve a 2021. március 2-i (KKBP) 2021/372[6], a 2021. március 22-i (KKBP) 2021/481[7], a 2021. december 13-i (KKBP) 2021/2197[8], a 2023. július 20-i (KKBP) 2023/1504[9], a 2023. szeptember 8-i (KKBP) 2023/1716[10], a 2024. április 4-i (KKBP) 2024/1025[11], a 2024. április 4-i (KKBP) 2024/1074[12], a 2024. április 19-i (KKBP) 2024/1175[13], a

---

1 HL L 410. I, 2020.12.7., 13. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2020/1999/oj.
2 HL L 410. I, 2020.12.7., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/1998/oj.
3 HL L 71. I, 2021.3.2., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/371/oj.
4 HL L 99. I, 2021.3.22., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/478/oj.
5 HL L, 2025/1111, 2025.5.28., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/1111/oj.
6 HL L 71. I, 2021.3.2., 6. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2021/372/oj.
7 HL L 99. I, 2021.3.22., 25. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2021/481/oj.
8 HL L 445. I, 2021.12.13., 17. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2021/2197/oj.
9 HL L 183. I, 2023.7.20., 60. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1504/oj.
10 HL L 221. I, 2023.9.8., 6. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1716/oj.
11 HL L, 2024/1025, 2024.4.5., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1025/oj.
12 HL L, 2024/1074, 2024.4.12., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1074/oj.
13 HL L, 2024/1175, 2024.4.19., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1175/oj.

2024. július 15-i (KKBP) 2024/1967[14], a 2024. december 2-i (KKBP) 2024/3004[15], a 2025. február 18-i (KKBP) 2025/346[16] és a 2025. május 27-i (KKBP) 2025/1110[17] tanácsi határozatot,

– tekintettel az EU globális emberi jogi szankciórendszeréről (az uniós Magnyickij-törvényről) szóló, 2021. július 8-i állásfoglalására[18], valamint „Az emberi jogok és a demokrácia helyzete a világban és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikája – 2024. évi éves jelentés” című, 2025. április 2-i állásfoglalására[19],

– tekintettel a 2027-ig megújított, az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó uniós cselekvési tervről (2020–2024) szóló, 2020. november 18-i tanácsi következtetésekre,

– tekintettel a súlyos emberi jogi jogsértések és visszaélések elleni korlátozó intézkedésekről szóló (KKBP) 2020/1999 határozat módosításáról szóló, 2023. december 4-i (KKBP) 2023/2721 tanácsi határozatra[20], amely három évvel, 2026. december 8-ig meghosszabbította az EU globális emberi jogi szankciórendszerét (az uniós Magnyickij-törvényt),

– tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,

– tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A10-0266/2025),

A. mivel az EUSZ 21. cikke kimondja, hogy az Unió fellépése a következő elvekre épül: „a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és alapvető szabadságok egyetemes és oszthatatlan volta, az emberi méltóság tiszteletben tartása, az egyenlőség és a szolidaritás elvei, valamint az Egyesült Nemzetek Alapokmányában foglalt elvek és a nemzetközi jog tiszteletben tartása”;

B. mivel az EU globális emberi jogi szankciórendszere (az uniós Magnyickij-törvény), amelyet 2020 decemberében fogadtak el, lehetővé teszi az Unió számára, hogy korlátozó intézkedéseket vezessen be a világszerte elkövetett súlyos emberi jogi jogsértésekért felelős személyekkel és szervezetekkel szemben; mivel egyes uniós tagállamok saját nemzeti jogszabályt fogadtak el a

---

14 HL L, 2024/1967, 2024.7.15., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/1967/oj.
15 HL L, 2024/3004, 2024.12.3., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2024/3004/oj.
16 HL L, 2025/346, 2025.2.19., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2025/346/oj.
17 HL L, 2025/1110, 2025.5.28., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2025/1110/oj.
18 HL C 99., 2022.3.1., 152. o.
19 HL C, C/2025/4390, 2025.9.9., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/4390/oj.
20 HL L, 2023/2721, 2023.12.5., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2721/oj.

Magnyickij-törvény mintájára, és ezek fontos eszközök az uniós szankciók kiegészítésére; mivel az Egyesült Államok, Kanada, az Egyesült Királyság, Ausztrália és más, hasonlóan gondolkodó országok hasonló szankciórendszert fogadtak el; mivel a hasonlóan gondolkodó országok közötti, szankciókkal kapcsolatos együttműködés és koordináció növeli a szankciók hatékonyságát;

C. mivel az Emberi Jogok Európai Bírósága a Magnyickij és társai kontra Oroszország ügyben (32631/09. és 53799/12. sz. kérelem) 2019. augusztus 27-én, hét bíró által hozott egyhangú ítéletében megállapította, hogy Oroszország felelős Szergej Magnyickij börtönben bekövetkezett haláláért, és hogy szándékos erőszakos cselekményeket követtek el vele szemben, amelyek embertelen és megalázó bánásmódnak minősülnek; mivel a fogva tartására, a kínzására, a törvénytelen posztumusz büntetőeljárásra és a halálára vonatkozó vizsgálatok ellenére senkit sem vontak büntetőjogi felelősségre;

D. mivel az EU globális emberi jogi szankciórendszeréről (az uniós Magnyickij-törvényről) szóló, 2021. július 8-i állásfoglalásában a Parlament üdvözölte a szankciórendszer elfogadását, amely alapvető kiegészítője az EU emberi jogi és külpolitikai eszköztárának;

E. mivel az EU globális emberi jogi szankciórendszere (az uniós Magnyickij-törvény) az emberi jogok megsértésének széles körére alkalmazandó, és a jegyzékbe vett személyek és szervezetek közé tartozhatnak az elkövetők, a támogatók és az elnyomáshoz anyagokat vagy technikai segítségnyújtást biztosító harmadik felek;

F. mivel az EU globális emberi jogi szankciórendszere egyéni elkövetőket és szervezeteket céloz, nem pedig széles gazdasági ágazatokat, ami csökkenti a lakosságnak okozott járulékos károkat, és nem okoz kárt az élelmiszerekhez, gyógyszerekhez vagy közszolgáltatásokhoz való hozzáférésben;

G. mivel az EU globális emberi jogi szankciórendszere kiterjed a közös kül- és biztonságpolitikának az EUSZ 21. cikkében meghatározott célkitűzéseivel kapcsolatos széles körű jogsértésekre vagy visszaélésekre, valamint rendszeres vagy súlyos aggályokra is, így például a kínzásra és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmódra vagy büntetésre, a rabszolgaságra, a bírósági eljárás nélküli, azonnali vagy önkényes kivégzésekre és gyilkosságokra, személyek erőszakos eltüntetésére, az önkényes letartóztatásokra vagy fogva tartásra, az emberkereskedelemre, a szexuális és nemi alapú erőszakra, a békés gyülekezés és az egyesülés szabadságának megsértésére vagy az azzal való visszaélésre, a véleményalkotás és a véleménynyilvánítás szabadságának megsértésére vagy az azzal való visszaélésre, valamint a vallás vagy meggyőződés szabadságának megsértésére vagy az azzal való visszaélésre;

H. mivel az EU globális emberi jogi szankciórendszere keretében történő jegyzékbe vételek a nemzetközi elismerés egyik formáját jelentik az emberi jogi visszaélések áldozatai számára;

I. mivel a transznacionális elnyomást még nem vették fel az EU globális emberi jogi szankciórendszere (az uniós Magnyickij-törvény) szerinti szankciókat eredményező súlyos emberi jogi jogsértések listájára;

J. mivel számos parlamenti állásfoglalás szólított fel arra, hogy a legsúlyosabb nemzetközi bűncselekmények vagy a súlyos emberi jogi jogsértések esetén rugalmasabban és gyakrabban alkalmazzák a szankciós eszközöket;

K. mivel 2025. november 4-ig 168 jegyzékbe vételre került sor az EU globális emberi jogi szankciórendszere (az uniós Magnyickij-törvény) alapján (131 személy és 37 szervezet); mivel az e rendszer hatálya alá tartozó megjelölések jegyzéke bővült, hatásukról és hatékonyságukról pedig kevés az információ;

L. mivel az előrelépés ellenére továbbra is jelentős hiányosságok tapasztalhatók a transznacionális jegyzékbe vételek földrajzi és tematikus lefedettsége, valamint a szankciók célkitűzéseivel összhangban álló kritériumok megállapítása terén; mivel a Parlament többszöri felhívása ellenére a korrupció még mindig nem minősül bűncselekménynek az EU globális emberi jogi szankciórendszere (az uniós Magnyickij-törvény) keretében;

M. mivel a jegyzékbe vételek elsősorban a testi épség és a polgári-politikai jogok – különösen az autoriter rezsimekben a politikai ellenfeleket és aktivistákat, főként férfiakat célzó – megsértésére összpontosítottak, nem pedig a legsúlyosabb nemzetközi bűncselekményekre, köztük a népirtásra, az emberiesség elleni bűncselekményekre és a társadalmi-gazdasági jogok rendszerszintű megsértésére;

N. mivel a jegyzékbe vételek az EU stratégiai kapcsolataival és geopolitikai érdekeivel összhangban nagyrészt földrajzilag koncentráltak, így nem foglalkoznak kellő mértékben más területekkel és helyzetekkel;

O. mivel a lehetséges jegyzékbe vétellel vagy a jegyzékből való törléssel kapcsolatos titoktartás kulcsfontosságú az EU globális emberi jogi szankciórendszere (az uniós Magnyickij-törvény) hatékonyságának biztosításához; mivel a Parlamentnek szerepet kell játszania ebben a folyamatban;

P. mivel az EU globális emberi jogi szankciórendszere (az uniós Magnyickij-törvény) legitimitásának erősítése érdekében szükség van annak parlamenti ellenőrzésére; mivel a Tanács továbbra sem veszi kellőképpen figyelembe a Parlament további jegyzékbe vételekre vonatkozó ajánlásokat tartalmazó állásfoglalásait;

Q. mivel az EU globális emberi jogi szankciórendszere (az uniós Magnyickij-törvény) jelenleg csak vagyoni eszközök befagyasztásáról és vízumtilalmakról rendelkezik;

R. mivel a vagyoni eszközök befagyasztása és a vízumtilalmak jelenlegi rendszerét további intézkedésekkel lehetne kiegészíteni, például a pénzügyi szolgáltatásokra, a közbeszerzésre és az uniós finanszírozású projektekben való részvételre vonatkozó korlátozásokkal, és hatályát ki kellene terjeszteni az emberi jogi jogsértéseket elkövetők közvetlen családtagjaira is;

S. mivel a Bizottság iránymutatása továbbra sem elegendő a szankcionált személyek és szervezetek bármiféle – többek között technikai és anyagi – támogatására vonatkozó tilalmak hatályának tisztázásához;

T. mivel egyes végrehajtási joghézagok, például a személyek vagy szervezetek jegyzékbe vétele előtt megkötött szerződéseket lehetővé tévő eltérési záradékok lehetőséget teremtenek a szankciók kijátszására és a szankciók hatékonyságának csökkentésére;

U. mivel a meglévő uniós földrajzi szankciórendszerek szélesebb körű korlátozásokat foglalnak magukban, amelyek keresztlistázás révén kiegészíthetik az EU globális emberi jogi szankciórendszerét (az uniós Magnyickij-törvény);

V. mivel az EU globális emberi jogi szankciórendszere (az uniós Magnyickij-törvény) nagyrészt az alacsonyabb rangú tisztviselőkre és funkcionáriusokra összpontosít, míg a valódi politikai és katonai hatalommal rendelkező személyek gyakran kívül maradnak a jegyzékbe vétel hatókörén;

W. mivel az EU globális emberi jogi szankciórendszere (az uniós Magnyickij-törvény) szerinti jegyzékbe vételek eddig nem irányultak a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútumában elismert egyes, legsúlyosabbnak minősülő nemzetközi bűncselekmények elkövetéséért felelős szereplőkre;

X. mivel a civil társadalmi szereplők továbbra is informálisan működnek együtt az uniós intézményekkel, amikor nevek felvételét javasolják a jegyzékbe, mivel nincs strukturált mechanizmus a hozzájárulásukra; mivel az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) nem rendelkezik az általa kapott információk értékeléséhez, kivizsgálásához és az azokra való reagáláshoz szükséges erőforrásokkal;

Y. mivel a fokozott átláthatóság, az elszámoltathatósági mechanizmusokkal való koordináció, a nemzetközi szereplőkkel és a hasonlóan gondolkodó országokkal való koordináció, valamint a jegyzékbe vételek Egyesült Nemzetek szintjén történő alkalmazása erősítené a szankciórendszer hatékonyságát;

Z. mivel egyes tagállamok nem tartották be az uniós szankciókat azáltal, hogy lehetővé tették a szankcionált személyek számára az EU területére való belépést; mivel a szankciók be nem tartása jelentősen rontja az EU hitelességét, és aláássa az uniós szankciórendszerek hatékonyságát;

AA. mivel a végrehajtás nagyrészt nemzeti szinten történik, és az egyes tagállamok felelősek a szankciók saját területükön történő érvényesítéséért; mivel ez gyenge láncszemek kialakulásának kockázatát veti fel azzal kapcsolatban, hogy személyek vagy vállalatok megkísérelhetik kijátszani a szankciókat azáltal, hogy pénzösszegeket vagy tevékenységeket olyan tagállamokba helyeznek át, ahol a végrehajtás lassabb vagy kevésbé szigorú; mivel az uniós intézmények többször hangsúlyozták, hogy a szankciók valódi hatékonyságának biztosítása érdekében egységesebb és összehangoltabb módon kell alkalmazni azokat;

AB. mivel a Parlament számos állásfoglalásában felszólított a minősített többségi szavazás bevezetésére az EU globális emberi jogi szankciórendszere (az uniós Magnyickij-törvény) szerinti szankciók elfogadása vonatkozásában;

AC. mivel az EU globális emberi jogi szankciórendszere (az uniós Magnyickij-törvény) 2026 decemberéig történő meghosszabbítása lehetőséget kínál a rendszer felülvizsgálatára;

1. megismétli, hogy támogatja az EU globális emberi jogi szankciórendszerét (az uniós Magnyickij-törvényt) mint az emberi jogok világszerte történő előmozdítását és az EU emberi jogi eszköztárának megerősítését szolgáló nélkülözhetetlen eszközt, különösen mivel az képes hozzájárulni a megcélzott személyek és szervezetek magatartásának megváltoztatásához, valamint azokhoz az erőfeszítésekhez, amelyek célja a súlyos emberi jogi jogsértések közvetlen elkövetőinek, támogatóinak, felbujtóinak és közvetett támogatóinak, valamint azoknak a felelősségre vonása, akik közvetlenül vagy közvetve hasznot húznak az ilyen jogsértésekből, beleértve közvetlen családtagjaikat is; kiemeli, hogy az eszközt úgy alakították ki, hogy ne akadályozza a lakosságot emberi jogainak gyakorlásában;

2. megerősíti, hogy szilárdan elkötelezett a világszerte elkövetett súlyos emberi jogi jogsértések és visszaélések büntetlensége elleni küzdelem mellett, amely a meglévő uniós szankciós eszközök, többek között az EU globális emberi jogi szankciórendszere (az uniós Magnyickij-törvény) hatékony alkalmazása révén valósul meg; megerősíti, hogy szilárdan elkötelezett a nemzetközi igazságszolgáltatási rendszer mellett, amely példátlan kihívásokkal néz szembe, beleértve azokat az alaptalan szankciókat is, amelyek a Nemzetközi Büntetőbíróság bírái és személyzete ellen irányulnak, akik közül néhányan uniós állampolgárok; e tekintetben sürgeti az

EU-t, hogy aktiválja blokkoló intézkedéseit[21] e szankciók hatásának megfékezése érdekében;

Szakpolitikai koherencia és stratégiai hatékonyság

3. felszólít az EU globális emberi jogi szankciórendszere (az uniós Magnyickij-törvény) és annak az uniós országspecifikus szankciókkal és más uniós horizontális korlátozó intézkedésekkel való interakciója átfogó hatásvizsgálatára annak érdekében, hogy értékelni lehessen a szankciórendszer koherenciáját, arányosságát és hatékonyságát – többek között a jegyzékbe vett szereplők magatartásának megváltoztatása terén – az operatív hiányosságok azonosítása, valamint a világszerte történő következetes és stratégiai alkalmazás biztosítása érdekében, és kéri, hogy e hatásvizsgálat megállapításaival összhangban vizsgálják felül az EU globális emberi jogi szankciórendszerét (az uniós Magnyickij-törvényt);

4. szorgalmazza, hogy az EU globális emberi jogi szankciórendszere (az uniós Magnyickij-törvény) alapján összeállított jegyzékeket folyamatosan és rendszeresen, legalább 12 havonta vizsgálják felül, hogy biztosítsák azok következetességét, arányosságát, valamint a legfrissebb információkkal és bírósági határozatokkal való összhangját;

5. úgy véli, hogy a jogi egyértelműség, a jogszerű eljárás, az átláthatóság és az elszámoltathatóság növelése érdekében több információt kell rendelkezésre bocsátani a jegyzékből való törlés kritériumairól;

6. megismétli annak fontosságát, hogy az EU globális emberi jogi szankciórendszere (az uniós Magnyickij-törvény) összhangban legyen az EU országspecifikus és horizontális korlátozó intézkedéseivel, ágazati intézkedéseivel és fegyverembargóival, valamint a meglévő nemzetközi szankciós keretekkel, és kiegészítse azokat;

7. ösztönzi a Tanácsot, hogy a globális legitimitás és hatékonyság növelése érdekében törekedjen az EU globális emberi jogi szankciórendszere (az uniós Magnyickij-törvény) jegyzékeinek a hasonlóan gondolkodó partnerek – különösen a G7-ek – és az ENSZ Biztonsági Tanácsa szankciós jegyzékeivel történő összehangolására, amennyiben ez politikailag és jogilag megvalósítható;

8. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fokozzák az EU globális emberi jogi szankciórendszere (az uniós Magnyickij-törvény) és a nemzetközi elszámoltathatósági mechanizmusok – például az ENSZ,

---

[21] A Tanács 2271/96/EK rendelete (1996. november 22.) a harmadik ország által elfogadott jogszabályoknak az ország területén kívüli alkalmazásának hatása és az ilyen jogszabályon alapuló vagy abból eredő intézkedések elleni védelemről (HL L 309., 1996.11.29., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1996/2271/oj).

a Nemzetközi Büntetőbíróság és a regionális emberi jogi bíróságok – közötti szinergiákat a súlyos emberi jogi jogsértések elleni uniós fellépések hatékonyságának javítása érdekében;

9. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az uniós tagjelölt országok és potenciális tagjelölt országok – az EU közös kül- és biztonságpolitikájához való szélesebb körű igazodásukkal összhangban – igazodjanak az EU globális emberi jogi szankciórendszeréhez (az uniós Magnyickij-törvényhez);

10. teljes mértékben támogatja a Parlament által régóta prioritásként kezelt célzott korrupcióellenes szankcióknak az EU keretein belüli bevezetését , történjen az akár az EU globális emberi jogi szankciórendszerébe (az uniós Magnyickij-törvénybe) való beillesztéssel, akár egy másik rendszer keretében; javasolja, hogy a rendszer hatályát terjesszék ki a nagyszabású korrupciós ügyekre és az autoriter rezsimeket közvetlenül támogató állami közbeszerzési szerződésekkel való visszaélésekre, ezáltal összekapcsolva az emberi jogi visszaéléseket a kleptokratikus gyakorlatokkal; hangsúlyozza továbbá, hogy a korrupcióellenes szankcióknak figyelembe kell venniük a tágabb rendszerszintű összefüggéseket, és szorosan kapcsolódniuk kell az érintett szereplőkre irányuló átfogó stratégiákhoz; üdvözli, hogy a Bizottság egy korrupcióellenes szankciórendszerre irányuló javaslatot terjesztett elő; sajnálatosnak tartja, hogy a dossziét néhány tagállam blokkolta a Tanácsban;

11. hangsúlyozza, hogy az EU globális emberi jogi szankciórendszerének (az uniós Magnyickij-törvénynek) foglalkoznia kell a digitális megfigyelés, a kémszoftverek exportálása és az elnyomásra használt egyéb technológiák révén lehetővé tett emberi jogi jogsértésekkel, valamint a polgári lakosságnak történő károkozás egyértelmű szándékával elkövetett szándékos környezetpusztítással; felszólít az ilyen visszaélésekben részt vevő személyek kifejezett jegyzékbe vételére;

12. üdvözli az EU globális emberi jogi szankciórendszerének (az uniós Magnyickij-törvénynek) a másként gondolkodók és az emberijog-védők transznacionális elnyomásáért felelős szereplőkkel szembeni közelmúltbeli alkalmazását, és több jegyzékbe vételre szólít fel az ezen növekvő globális tendenciára való reagálás és a transznacionális elnyomásra irányuló cselekmények – köztük a digitális megfigyelés, a száműzöttek zaklatása, valamint a határokon átnyúló megfélemlítés, dezinformáció és jogi visszaélések – szisztematikus értékelése érdekében; felhívja a Tanácsot, hogy a szankciók következetes alkalmazásának biztosítása érdekében fogadjon el munkadefiníciót a transznacionális elnyomásra vonatkozóan, amely magában foglalja a nem állami megbízottakat, például a biztonsági magánvállalatokat és a diaszpóraszervezeteket is; felhívja az EU-t, hogy fokozottabban alkalmazza a szankciókat azokkal a személyekkel és szervezetekkel szemben, akikről vagy

amelyekről hitelt érdemlően és dokumentáltan bebizonyosodott, hogy felelősek az emberijog-védőkkel szembeni transznacionális elnyomásért, beleértve a hozzátartozók zaklatását, a digitális támadásokat és a megfélemlítést külföldön;

13. sürgeti a tagállamokat, hogy tartózkodjanak az olyan kétoldalú politikai vagy diplomáciai fellépésektől, amelyek aláássák a nemzetközi büntető igazságszolgáltatási mechanizmusok – többek között a Nemzetközi Büntetőbíróság Római Statútuma – és az emberi jogok védelme iránti elkötelezettségüket vagy ellentmondanak az EU szankciókkal kapcsolatos egységes álláspontjának; utasítja a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, hogy amennyiben ezt az ajánlást nem veszik figyelembe, szólítsa fel az érintett tagállamokat az igazodásra és az EU egységének fenntartására; felkéri a tagállamokat, hogy növeljék a koordinációt, és használják fel saját eszközeiket, például az egyetemes joghatóságot és a nemzeti szankciókat – feltéve, hogy azokat koordinált módon, a közös uniós célkitűzéseket támogatva alkalmazzák –, hogy ezáltal jelentős változást idézzenek elő és segítsék az uniós szankciók célkitűzéseinek elérését;

14. elítéli, hogy egyes tagállamok nem tartották be az uniós szankciókat azáltal, hogy lehetővé tették a szankcionált személyek számára az EU területére való belépést, így rontva a szankciók hitelességét és hatékonyságát; sürgeti az összes uniós tagállamot, hogy teljes mértékben és feltétel nélkül tartsák be az uniós szankciókat; felhívja a Bizottságot, hogy a Szerződések őreként biztosítsa, hogy az uniós tagállamok betartsák a szankciókat, és szigorúan és megkülönböztetéstől mentesen kezelje a tagállamok meg nem felelésének eseteit;

15. hangsúlyozza, hogy az EU korlátozó intézkedései csak akkor lehetnek teljes mértékben hatékonyak, ha azokat valamennyi tagállam következetesen, gyorsan és egységesen értelmezi, érvényesíti és hajtja végre; megjegyzi, hogy a tagállamok között eltérések vannak a jogi keretek, a közigazgatási struktúrák és a szankciók végrehajtását szolgáló operatív erőforrások tekintetében; ezért felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges lépéseket a harmonizáltabb és koordináltabb végrehajtás biztosítása érdekében, többek között a vagyoni eszközök befagyasztására szolgáló kapacitások megerősítésével, az információcsere javításával, valamint közös, uniós szintű nyomonkövetési és végrehajtási mechanizmusok kidolgozásával;

16. sürgeti az EKSZ-t, hogy határozzon meg legális lehetőségeket az EU globális emberi jogi szankciórendszere (az uniós Magnyickij-törvény) alapján szankcionált személyek befagyasztott vagyonából származó kamatok felhasználására, hogy azok olyan súlyos emberi jogi visszaélések áldozatainak javát szolgálhassák, amelyekért a szankcionált személyek felelősek; ösztönzi továbbá az EU-t, hogy

vizsgálja meg a tisztességtelenül szerzett haszonra vonatkozó külön eljárás létrehozásának lehetőségét;

17. határozottan üdvözli, hogy a Tanács az EU globális emberi jogi szankciórendszere (az uniós Magnyickij-törvény) keretében tematikus szankciócsomagokat fogadott el; sürgeti a Tanácsot, hogy szisztematikusan és proaktívan fogadjon el hasonló célzott intézkedéseket az egyéb konkrét és súlyos emberi jogi jogsértések kezelése érdekében, beleértve a kínzást, az erőszakos eltüntetéseket, az önkényes fogva tartást, valamint a civil társadalom és az emberijog-védők elnyomását;

18. ismételten kéri, hogy a Tanács fokozatosan térjen át a minősített többségi szavazásra a közös kül- és biztonságpolitika olyan területeire vonatkozó határozatok esetében, amelyeknek nincsenek katonai vagy védelmi vonatkozásaik, beleértve a szankciókat;

A büntetlenség elleni küzdelem erősítése

19. kéri, hogy az uniós szankciórendszer legyen összhangban a nemzetközi büntetőjoggal, a nemzetközi humanitárius joggal, valamint a jogállamisággal és az alapvető szabadságokkal kapcsolatos uniós politikákkal, és egészítse ki azokat azzal a céllal, hogy világszerte erősödjön a büntetlenség elleni küzdelem;

20. sürgeti az EU-t, hogy stratégiailag hangolja össze az EU globális emberi jogi szankciórendszere (az uniós Magnyickij-törvény) jegyzékeit a nemzeti és nemzetközi büntető igazságszolgáltatási erőfeszítésekkel, többek között azáltal, hogy jegyzékbe veszi a nemzetközi bíróságok, például a Nemzetközi Büntetőbíróság által vád alá helyezett személyeket, a legsúlyosabb nemzetközi bűncselekmények elkövetőit és az elszámoltathatósági folyamatokat meghiúsító egyéb szereplőket;

21. hangsúlyozza, hogy a szankcióknak azt a célt is kell szolgálniuk, hogy a súlyos emberi jogi visszaélések és korrupció elkövetői ne maradjanak névtelenek, ezáltal megszégyenítve a felelősöket;

22. sürgeti a Tanácsot, hogy biztosítsa, hogy a világ valamennyi térségéhez ugyanazzal az alapossággal és elkötelezettséggel viszonyuljanak, továbbá korrigálja az EU globális emberi jogi szankciórendszere (az uniós Magnyickij-törvény) szerinti jegyzékbe vételek jelenlegi földrajzi és tematikus egyenlőtlenségeit azáltal, hogy a jegyzékbe vételeket a jelenlegi földrajzi koncentráción túl valamennyi olyan személyre és szervezetre kiterjeszti, akik vagy amelyek súlyos emberi jogi jogsértésekért felelősek, függetlenül származási országuktól;

23. ösztönzi a Tanácsot, hogy fordítson különös figyelmet az olyan jogsértésekre, mint a szexuális és a nemi alapú erőszak, a diszkriminatív eljárások, valamint a női vezetők, újságírók és

aktivisták üldözése, annak érdekében, hogy ezek a kategóriák megfelelően tükröződjenek a jövőbeli jegyzékbe vételekben;

24. megjegyzi, hogy eddig az EU globális emberi jogi szankciórendszere (az uniós Magnyickij-törvény) alapján szankcionált személyek jelentős hányada az állam elnyomó apparátusának része volt, de nem hozott döntéseket, míg a jegyzékbe vett személyeknek csupán kisebb része töltött be politikai vagy katonai vezető tisztséget; sürgeti a Tanácsot, hogy a jegyzékbe vételeket az alacsony szintű megjelöléseken túl terjessze ki a politikai és katonai vezetőkre is, szankcionálva azokat, akik felelősek az emberi jogok súlyos megsértéséhez vezető döntések meghozataláért;

25. szorgalmazza a meghozott szankciókkal kapcsolatos fokozottabb és hatékonyabb kommunikációt, amely erősíti az EU-nak az emberi jogokkal és a büntetlenség elleni küzdelemmel kapcsolatos globális álláspontját, mivel egyes esetekben a nemzeti propaganda hősként ábrázolja a szankcionált személyeket, és az elnyomó rezsimek még meg is jutalmazzák őket; megjegyzi, hogy az EU globális emberi jogi szankciórendszere (az uniós Magnyickij-törvény) visszatartó ereje olyan személyek és szervezetek esetében érvényesül a leghatékonyabban, akik vagy amelyek vagyonnal rendelkeznek az EU-ban, vagy lehetőségük van az EU-ba való beutazásra;

26. elítéli az EU-val vagy annak intézményeivel, tagállamaival, szerveivel vagy polgáraival szemben kizárólag azért alkalmazott ellenszankciókat, mert azok az EU globális emberi jogi szankciórendszerén (az uniós Magnyickij-törvényen) keresztül előmozdítják és védelmezik az emberi jogokat, a demokráciát és a jogállamiságot;

Átláthatóság, elszámoltathatóság és a civil társadalom szerepe

27. szorgalmazza a fokozott átláthatóságot és világos iránymutatást a szankciós folyamat során, azzal, hogy ugyanakkor tartsák tiszteletben a jegyzékbe vett személyek hatékony bírói felülvizsgálathoz való jogát;

28. javasolja, hogy a jegyzékbe vett személyek és szervezetek magatartásának folyamatos, bizonyítható, valódi és tartós változását, például a nemzetközi igazságszolgáltatási mechanizmusokkal való folyamatos együttműködést hivatalosan ismerjék el a jegyzékből való törlés kritériumaként az elszámoltathatóság és a megfelelés ösztönzése érdekében;

29. javasolja egy strukturált és átlátható konzultációs mechanizmus kialakítását a civil társadalom számára a bejelentés és a szankciós folyamatban való részvétel tekintetében, a visszaélést bejelentő személyekre vonatkozó védelmi intézkedésekkel együtt, beleértve egy külön EKSZ-kapcsolattartó pont létrehozását is; javasolja egy költségvetési keret bevezetését az EKSZ azon képességének

megerősítése érdekében, hogy szisztematikusan értékelje, kivizsgálja és feldolgozza a civil társadalomtól származó információkat és javaslatokat, valamint reagáljon azokra;

30. felhívja a Tanácsot és a Bizottság alelnökét/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, hogy mérlegeljék az Európai Parlament kiegészítő szerepkörrel való felruházását a szankciórendszer keretében megvizsgálandó súlyos emberi jogi jogsértésekkel kapcsolatos esetek gyűjtése és előterjesztése terén, és nyújtsanak be éves jelentést a Parlamentnek az EU globális emberi jogi szankciórendszere (az uniós Magnyickij-törvény) szerinti szankciókról, a szankciók kijátszásának eseteit is beleértve; kéri, hogy a Tanács alaposan mérlegelje a Parlament állásfoglalásaiban szereplő, jegyzékbe vételre vonatkozó javaslatokat;

A szankciók kijátszásának megelőzése és a végrehajtási eszközök megerősítése

31. kéri, hogy a szankciók kijátszásának megelőzése érdekében vizsgálják felül az EU globális emberi jogi szankciórendszerét (az uniós Magnyickij-törvényt) azáltal, hogy kifejezett és aktualizált iránymutatást adnak ki a jegyzékbe vett személyek és szervezetek gazdasági erőforrásokkal, valamint technikai és anyagi eszközökkel való támogatásának tilalmáról, egyértelművé téve, hogy a technikai és anyagi eszközökkel való támogatás tilalma magában foglalja az olyan nem pénzügyi támogatást is, mint az IKT-infrastruktúra, a szoftverek, a jogi segítségnyújtás és az elnyomásra használt kibereszközök; hangsúlyozza, hogy az EU szankciórendszerének megerősítése érdekében ki kell terjeszteni és diverzifikálni kell a másodlagos szankciók alkalmazását, a szankciók megsértését és kijátszását elősegítő azon kormányzati tisztviselőket, szervezeteket, vállalatokat és személyeket megcélozva, akik vagy amelyek hozzásegítenék az autoriter rezsimeket ahhoz, hogy folytassák súlyos emberi jogi jogsértéseiket;

32. felhívja a Bizottságot, hogy fokozza az Európai Bankhatósággal, az Európai Értékpapírpiaci Hatósággal, a Pénzmosás Elleni Hatósággal és a nemzeti pénzügyi információs egységekkel folytatott együttműködést annak érdekében, hogy szisztematikusan azonosítsák az olyan eseteket, amikor átláthatatlan pénzügyi termékeket, kriptoeszközöket és offshore struktúrákat használnak fel a szankciók kijátszására;

33. ösztönzi a szervezetek keresztlistázását mind az EU globális emberi jogi szankciórendszere (az uniós Magnyickij-törvény), mind adott esetben a földrajzi szankciórendszerek keretében;

34. felhívja a Tanácsot, hogy vizsgálja felül az eltérési záradékokat annak biztosítása érdekében, hogy az adott személy jegyzékbe vétele előtt

megkötött szerződések ne szolgálják családtagjai, társai vagy a szankcionált személy ellenőrzése alatt álló szervezetek javát;

°

° °

35. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Bizottság alelnökének / az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének.